

در نیمه راه سیاتل با دستاوردی از راه دور

گزارشی از اولین تیم دانش آموزی که در مسابقات
روبوکاپ دانشجویان جهان حضوری ارزشمند داشت

احمد مرشدیان

○ مسابقات

پنجمین دوره مسابقات بین المللی روبوکاپ که همه ساله در بین دانشگاههای معتبر دنیا برگزار می گردد، امسال از تاریخ ۱۰ لغایت ۱۹ مردادماه در شهر سیاتل^۱ آمریکا برگزار شد. این بار تیمی متشکل از سه دانش آموز سال دوم دبیرستان علامه حلی تهران - که «حلی - رسپینا»^۲ نام داشت - پس از عبور از مراحل ارزیابی تیم ها، از بین ۱۷ تیم ایرانی داوطلب شرکت در مسابقات و ۷۰ تیم داوطلب خارجی جواز حضور در مسابقات را بدست آورد.

تیم مذکور نه فقط تنها تیم دانش آموزی در شاخه شبیه سازی فوتبال بود، بلکه تنها تیم دانش آموزی مدعو در تمام شاخه های مسابقات در طول ۵ سال برگزاری مسابقات نیز بود.

بطور کلی این مسابقات در دو بخش زیر برگزار می گردد:

الف) فوتبال روباتها شامل:

اندازه متوسط، اندازه کوچک، روبوتهای پادار سونی و آدمواره

ب) شبیه سازی شامل: فوتبال و امداد

از ایران و در بخش شبیه سازی فوتبال پنج تیم مستقل از یکدیگر در این مسابقات شرکت داشتند:

دبیرستان علامه حلی تهران، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشگاه شهید بهشتی، دانشگاه صنعتی شریف و دانشگاه تهران.

تیم دانشگاه صنعتی شریف در چهار قسمت الف - ۱ و ۲، ب - ۱ و ۲ شرکت داشت و تیم دبیرستان علامه حلی تهران و سه دانشگاه دیگر نیز فقط در بخش ب - ۱ شرکت داشتند.

اسامی تیم های ایرانی شرکت کننده در بخش شبیه سازی فوتبال به شرح زیر می باشد:

تیم حلی - رسیپنا از دبیرستان علامه حلی تهران، تیم پاسارگاد از دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تیم اس. بی. سی ئی از دانشگاه شهید بهشتی، تیم شریف - اروند از دانشگاه صنعتی شریف و تیم یو. تی. یونایتد از دانشگاه تهران

در مرحله اول تیم ها در هشت گروه ۶ تیمی، قرار گرفتند که از هر گروه ۳ تیم به مرحله دوم راه پیدا کرد. تیم دبیرستان علامه حلی تهران با وجود حضور حریفان قدرتمندی از کشورهای هم چون آلمان، استرالیا و ژاپن توانست به مرحله دوم مسابقات راه پیدا کند. تیم های دانشگاه شریف، شهید بهشتی و تهران نیز به دور دوم راه پیدا کردند، که تیم دانشگاه تهران با تیم دبیرستان علامه حلی هم گروه شد. تیم شبیه سازی دانشگاه امیرکبیر نیز متأسفانه به علت نقصی که در سیستم نرم افزاری آنها وجود آمد، مجبور به کناره گیری از دور مسابقات شد و از راهیابی به دور دوم بازماند.

۲۴ تیم برتری که به مرحله دوم راه یافته بودند، در ۴ گروه ۶ تیمی تقسیم شدند که این بار از هر گروه فقط دو تیم به مرحله بعد صعود می کرد. متأسفانه به دلیل عدم حضور اعضای تیم در سیاتل و قرار گرفتن در گروهی که به حق می تواند آن را گروه مرگ نامید - زیرا تیم های اول و سوم سال گذشته در این گروه قرار داشتند - تیم دبیرستان علامه حلی با وجود کسب نتایج قابل قبول و آبرومند نهایتاً از صعود به مرحله یک چهارم نهایی و قرار گرفتن در بین ۸ تیم برتر باز ماند. اما خوشبختانه در رقابت های ارزیابی علمی، که در میان تمامی ۲۴ تیم راه یافته به دور دوم انجام گرفت، تیم دبیرستان علامه حلی تهران موفق به کسب عنوان قهرمانی گردید، که افتخاری بس بزرگ برای مرکز و میهن اسلامیمان می باشد. همچنین تیم ما در مسابقات مربیان نیز که برای اولین بار در این دوره از مسابقات برگزار گردید، به مقام سوم دست یافت.

○ سفرنامه حلی - رسپنا:

اعضای تیم روبوکاپ دبیرستان علامه حلی تهران امید آلا دینی، سیاوش رهبر و بهادر نورائی، به همراه سرپرست خود، سه ماه پیش برای اخذ ویزا به ترکیه مراجعه کردند. در اولین مراجعه به سفارت، به علت کم سن و سال بودن اعضاء تیم، سفارت امریکا در ترکیه از صدور ویزا خودداری کرد.

۱۰ روز بعد، اعضاء تیم مجدداً به سفارت مراجعه کردند. و با وجود اینکه این بار کنسول اول امریکا، سرکار خانم راتنر^۳، شخصاً متجاوز از نیم ساعت با اعضاء تیم مصاحبه کرد، باز هم وضعیت تیم برای صدور ویزا بسیار پیچیده توصیف شد. پس از دو روز انتظار مجدد، نتیجه مثبتی حاصل نگردید و تیم پس از ۱۸ روز اقامت در ترکیه، در حالیکه سعی داشت رفتار تند مسئولین ترک سفارت امریکا و برخورد نامناسب و غیر منصفانه ایرانیان در صف طولیل پشت در سفارت امریکارا به مدد رفتار صمیمانه اعضاء سفارت ایران در آنکارا فراموش کند، به تهران بازگشت.

با توجه به عدم صدور ویزا، راهی جز شرکت از راه دور در مسابقات باقی نمانده بود. از آنجائیکه سه هفته از وقت مفید تیم در آنکارا از بین رفت و در ضمن دیگر امکان تغییر تیم در طول برگزاری مسابقات برای ما وجود نداشت، این دو، مستلزم کارشبنانه روزی اعضاء تیم روی برنامه بود و به همین جهت بچه‌ها در آخرین هفته، حتی شبها نیز از رفتن به خانه خودداری کرده و برای بازیابی وقت از دست رفته در ترکیه، بطور تمام وقت در مدرسه مشغول به کار بودند. به محض برگشت از ترکیه و به موازات فعالیت‌های شبانه روزی اعضاء تیم، سرپرست تیم دور جدیدی از رایزنی‌ها جهت اعزام تیم به مسابقات از طریق اروپا را آغاز کرد. بنا بر پاره‌ای مشورت‌ها، صلاح دیده شد که صدور ویزای امریکا در وین، در هنگام سفر تیم به سمت سیاتل انجام پذیرد. این خود مستلزم نامه نگاری‌های متعدد با مسئولین مسابقات و نیز مسئولین مسابقات با بخشهای مربوطه در امور خارجه امریکا بود.

متأسفانه بخش قابل توجهی از انرژی مسئول تیم برای توجیه دوایر مربوطه در وزارت امور خارجه ایران برای تسلیم یادداشت به سفارت اتریش در تهران صرف شد.

نهایتاً هنگامی که یک هفته بیشتر به پرواز به اروپا نمانده بود، کنسول اتریش در تهران، ناباورانه از صدور ویزای اتریش برای اعضاء تیم خودداری کرد. این در حالی بود که علاوه بر

دعوت نامه مسؤولین مسابقات و دیگر مدارک معمول، سرپرست تیم بالاخره موفق به دریافت یادداشت امور خارجه گردیده بود اما کنسول اتریش در تهران و مسؤولین مربوطه در وزارت امور خارجه اتریش تأکید کردند که حاضر به صدور ویزای اتریش برای تیم به منظور گرفتن ویزای امریکا نیستند.

بالاخره با توجه به اینکه ماه گذشته تیم المپیاد ریاضی ایران از طریق کشور سوئیس به امریکا سفر کرده بود، و اینکه این کشور حافظ منافع امریکا در تهران می باشد، تیم تصمیم به عبور از سوئیس و اخذ ویزا در برن گرفت که خوشبختانه با مساعدت سرپرست محترم سازمان و معاونت محترم تشریفات ریاست جمهوری اخذ یادداشت این بار جهت ارائه به سفارت سوئیس یک روز بیشتر به طول نینجامید. برخورد بسیار خوب و متکی بر احترام متقابل مسؤولین سفارت سوئیس و همچنین درک فوریت کار و کمبود وقتی که تیم با آن مواجه بود، باعث شد تا صدور ویزای اعضای تیم کمتر از ۲۴ ساعت به طول انجامد.

نهایتاً ۱۵ ساعت قبل از پرواز گذرنامه‌های اعضا تیم مهمور به ویزای سوئیس گردید و در نتیجه زحمات بی شائبه یکی از اعضای دایره تشریفات ریاست جمهوری، ظهر همان روز قبل از پرواز بود که بلیط‌های هواپیما نیز آماده شد و بالاخره اعضا تیم در سحرگاه چهارشنبه ۳ مرداد ۱۳۸۰، تهران را به مقصد زوریخ ترک کردند.

پس از ورود به سوئیس و انتقال به برن و اسکان در محل اقامتی که پیشتر از سوی مسؤولین محترم سفارت ایران در سوئیس جهت اسکان تیم در نظر گرفته شده بود، روز پنجشنبه ۴ مرداد، برای اخذ ویزا برای سومین بار به سفارت امریکا و البته این بار در برن مراجعه کردیم که ناباورانه این بار نیز نتیجه‌ای حاصل نگردید و به اعضا تیم گفته شد که باید مشکل خود را در آنکارا حل کنند. البته در این ۲ روز رایزنی‌های متعددی با مسؤولین مسابقات، مسؤولین بخش فرهنگی دفتر نمایندگی ایران در نیویورک، مسؤولین دفتر حافظ منافع ایران در امریکا به انجام رسید و بالاخره در روز جمعه پنجم مرداد و پس از پیگیری‌های مستمر سفارت ایران در برن، اعضا تیم به این نتیجه رسیدند که به هیچ وجه قادر به دریافت ویزای امریکا نخواهند بود. این در حالی بود که بنا بر گفته مسؤول مربوط در سفارت امریکا در برن این امر دلیلی جز محدودیت‌های قانونی و بوروکراتیک ندارد.

در نهایت تیم روبروکاپ دبیرستان علامه حلی تهران، توانست با نظر مساعد مسؤولین

مسابقات، فرستادن برنامه خود برای شرکت از راه دور را تا روزهای شروع مسابقات به تعویق بیندازد.

اعضاء تیم ساعت ۲۰ روز سه شنبه ۹ مرداد از طریق ژنو وارد فرودگاه مهرآباد تهران شدند و سه روز باقیمانده تا شروع مسابقات را مجدداً بطور شبانه روزی در مدرسه بکار روی برنامه خود پرداختند و نهایتاً نیمه شب جمعه ۱۲ مرداد ماه برنامه خود را از طریق اینترنت برای مسئول بخش شبیه سازی ارسال کردند تا صبح روز شنبه به وقت محلی، به نمایندگی از طرف ما برنامه را اجرا نماید.

در پایان سرپرست تیم تشکر و قدردانی از افراد زیر را علاوه بر همه کسانی که در مدت این سه ماه وی را یاری دادند (و یاکسانی که محترمانه دست از یاری تیم برداشتند) بر خود لازم می‌داند:

۱- سرپرست محترم سازمان جناب آقای دکتر اژه‌ای که از انجام هیچ کوششی در اعزام تیم خودداری نورزید و اعضای تیم موفقیت خود را مرهون حمایت‌های مادی و معنوی ایشان می‌دانند.

۲- مدیریت محترم دبیرستان علامه حلی تهران و همه دوستان، سروران و مسئولان دبیرستان، بویژه برادر ارجمندم جناب آقای فتحعلیان که در این مدت به ایشان بسیار زحمت دادیم.

۳- همه افرادی که به نوعی در نهاد ریاست جمهوری زحمت کشیدند. مسئول دفتر مشاور فرهنگی رئیس جمهور، مسئولان دایره تشریفات ریاست جمهوری، بویژه جناب آقای رضاعلی که تهیه بلیط‌های سفر به مدد پیگیری‌های مجدانه و استثنائی ایشان مقدور نبود.

۴- سازمان ملی جوانان که کامپیوترهای اهدائی آنها تنها سیستم‌های قابل قبول جهت پردازش برنامه شبیه ساز تیم بود.

۵- جناب سرهنگ نجفی زاده، معاونت صدور گذرنامه ناجا، رؤسای دوایر و دیگر عزیزانی که در حد مقدمات و مقررات، روند صدور گذرنامه اعضای تیم را تسریع کردند.

۶- کارکنان و مسئولان محترم سفارت ایران در آنکارا که رفتار صمیمانه آنها تسلی بخش اعضای تیم در طول اقامت طولانی ما در ترکیه بود.

۷- سفیر محترم ایران در برن، جناب آقای طباطبایی، که رفتار صمیمانه ایشان و زحماتی که

در این مدت کوتاه متحمل شدند، هیچ‌گاه از یاد اعضا تیم نخواهد رفت.

۸- جناب آقای مهندس بیاتی، معاون اداری مالی دانشگاه صنعتی شریف و جناب آقای دکتر صالحی، نماینده محترم ایران در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که کمک و مساعدت صمیمانه خود را از اعضا تیم جهت سفر به اتریش دریغ نکردند و همچنین دیگر عزیزان که در دانشگاه شریف که به آنها زحمت دادیم.

۹- جناب آقای بیات و دیگر عزیزانی که در باشگاه دانش پژوهان جوان ما را همراهی کردند.
۱۰- دوستان و سروران عزیزمان در دفتر مطالعات وزارت امور خارجه و نیز جناب آقای بانک و جناب آقای آصفی و دیگر عزیزان در این وزارتخانه که مساعدت خود را از تیم دریغ نکردند.

۱۱- تمامی دوستان و فارغ‌التحصیلان سازمان در ایران، آمریکا و اروپا که به آنها زحمت دادیم، بویژه سروران ارجمند جناب آقای سعید خطیب‌زاده در ایران، جناب آقای مهدی مقدادی در هلند و جناب آقای هادی جرتی در آمریکا که حمایت‌های بی‌دریغ ایشان از ابتدا تا انتها، التیام بخش خستگی‌ها بود.

۱۲- سرکار خانم شیبان در بخش کنسولی سفارت سوئیس در تهران، که سفر تیم به برن جز با همکاری صمیمانه ایشان میسر نبود و سرپرست و اعضای تیم برخورد صمیمانه هیچ‌کدام از اعضای بخش کنسولی این سفارت در تهران را فراموش نخواهند کرد.

۱۳- جناب آقای ظهیری، از بنیاد دانش و هنر که در آخرین روزها از لطف ایشان بهره‌مند شدیم.

۱۴- مسؤولان برگزاری مسابقات در دانشگاه کارنگی ملون^۵ از جمله سرکار خانم پروفیسور مانوئلا ولاسو^۶، سرکار خانم دیورا کاولوویچ^۷، و بویژه جناب آقای دکتر تاکربالک^۸ و جناب آقای دکتر گل‌کامینکا^۹، که از ابراز هیچ لطفی نسبت به اعضا تیم دریغ نورزیدند و اعضای تیم هیچ‌گاه رفتار صمیمانه ایشان را فراموش نخواهند کرد. والسلام.

○ ○ ○

یادداشت‌ها

1- Seattle	2- Helli- Respina
3- Jaquieline Ratner	4- Bern
5- Carnegie Mellon University	6- Manuela Veloso
7- Deborah Cavlovich	8- Tucker Balch
9- Gal Kaminka	

